

Warszawa, dnia 24 sierpnia 2009 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

DLgl-051/20/2009/1143PJ

dot. pisma BPS/DSK-043-1857/09

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 24.08.09.

nr 4437 podpis *Borusewicz*

M. Nowicki
SECRETARIAT

Biura Prac Senackich

wpłynęło dn. 26.08.09. zał.

nr 5743 podpis *Nowicki*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z oświadczeniem złożonym przez senatora Stanisława Gorczycę podczas 38 posiedzenia Senatu RP w dniu 16 lipca 2009 r. w sprawie niezgodności niektórych zapisów ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2005 r. Nr 127, poz. 1066, ze zm.) z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483), uprzejmie informuję, że nie podzielam zarzutów wyrażonych przez senatora.

Dodatkowo chciałbym podkreślić, że senator Stanisław Gorczyca już w 2004 r., będąc posłem RP, zwracał się do Ministra Środowiska, podnosząc kwestię niezgodności przepisów ustawy Prawo łowieckie z Konstytucją RP. Uzyskał wówczas szczegółowe wyjaśnienie kierowanych do Ministra Środowiska wątpliwości.

Pragnę również poinformować Pana Marszałka, że nie są znane Ministrowi Środowiska poglądy dominujące w literaturze przedmiotu, na które powołuje się w swoim oświadczeniu senator Stanisław Gorczyca. Dominującym poglądem w literaturze jest

podkreślenie właściwego porządku prawnego w zakresie funkcjonowania Polskiego Związku Łowieckiego.

Ponadto informuję, że ustawa Prawo o stowarzyszeniach przewiduje ściśle określone instrumenty nadzoru nad Polskim Związkiem Łowieckim, w tym uchylenie każdej uchwały, niezgodnej z prawem lub statutem, na wniosek organu nadzorującego (w tym przypadku Ministra Środowiska). Należy stwierdzić, że obowiązujące rozwiązania prawne gwarantują właściwy nadzór nad Polskim Związkiem Łowieckim.

W ocenie Ministra Środowiska art. 42 ust. 10 Prawa łowieckiego nie narusza w najmniejszym stopniu swobody zrzeszania się, wyrażonej w art. 58 ust. 1 Konstytucji. Czym innym jest możliwość swobodnego zrzeszania się, czy sugerowany nakaz przynależności do określonej organizacji warunkujący prowadzenie określonej działalności, a czym innym czasokres na jaki udzielone są określone uprawnienia. Przyjęte w ustawie Prawo łowieckie rozwiązanie, że nabyte uprawnienia do wykonywania polowania wygasają jeśli w okresie 5 lat dana osoba nie uzyskała członkostwa w PZŁ lub też wygasają po upływie 5 lat od ustania członkostwa w tej organizacji podyktowane jest tym, że Państwo pragnie zagwarantować sobie wpływ na to, że gospodarkę łowiecką prowadzić będą osoby odpowiednio przygotowane. Przepisy prawa łowieckiego ulegają różnym zmianom, z którymi członkowie Zrzeszenia mają statutowy obowiązek zapoznać się. Stąd struktury okręgowe Zrzeszenia organizują cykliczne szkolenia dla myśliwych. Często jednak występują sytuacje, kiedy to osoba, która zdała egzamin kilkanaście lat temu, bądź też utraciła członkostwo w PZŁ, wyraża chęć ponownego zostania myśliwym z prawem do wykonywania polowania bez obowiązku weryfikacji posiadanej wiedzy. Obowiązujące przepisy gwarantują zatem wykonywanie polowania przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą, w tym z zakresu bezpiecznego posługiwania się bronią.

Do czasu nowelizacji ustawy Prawo łowieckie w 2004 r. nie było możliwości zaskarżenia do sądu uchwał organów Zrzeszenia, dotyczących ustania członkostwa w Zrzeszeniu, czy też odmowy przyjęcia do niego, jak też ustania członkostwa w kole łowieckim. Rozwiązanie takie przewidział ustawodawca w art. 33 ust. 6 Prawa łowieckiego. Należy mieć na uwadze, że nie wszystkie rozstrzygnięcia organizacji społecznych podlegają zaskarżeniu. W zasadzie regułą jest, że uchwały stowarzyszeń nie podlegają kontroli sądowej, za wyjątkiem zainicjowanych w trybie nadzoru przez organ nadzorczy. Podobne rozwiązania funkcjonują np. w partiach politycznych.

Wskazany art. 45 Konstytucji RP stanowi, że „każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny,

bezzstronny i niezawisły sąd". Oznacza to, że prawo to przysługuje każdemu obywatelowi i prawa tego nie może być pozbawiony, że niezależny, bezstronny i niezawisły sąd działa jawnie, a jego orzeczenia muszą być sprawiedliwe. Art. 45 Konstytucji RP nie mówi jednak, że właściwości sądu podlegać mają wszystkie sprawy, których rozpatrzenia, w sposób subiektywny, domagają się zainteresowani i ustawodawca zobowiązany byłby im to zapewnić.

Art. 77 ust. 2 Konstytucji RP mówi o drodze sądowej, w zakresie dochodzenia naruszonych wolności lub praw. Oczywiście chodzi o wolności i prawa, o których mowa w Konstytucji RP. Możliwość zrzeszania się w Polskim Związku Łowieckim, a przede wszystkim związane z tym prawo do wykonywania polowania nie należy do praw konstytucyjnych, przysługujących każdemu obywatelowi. Nie sposób jest także uznać, że wymierzenie kary dyscyplinarnej, nałożenie na członka PZŁ określonego obowiązku, narusza jego konstytucyjną wolność lub prawo konstytucyjne. Wydaje się to być ewidentną nadinterpretacją przepisów Konstytucji RP. Zatem wskazany przepis nie może być przepisem mówiącym, że w każdej sprawie, w której decyzję podejmuje Zrzeszenie, dopuszczalna jest droga sądowa, czy też możliwość takiej drogi ustawodawca zobowiązany jest zapewnić.

W kwestii zgodności Prawa łowieckiego z Konstytucją RP, które to zagadnienia były przedmiotem analizy resortu także podczas nowelizacji ustawy w 2004 r., odniósł się w swoim stanowisku z dnia 24 kwietnia 2004 r. prof. dr hab. Jan Wawrzyniak z Instytutu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk, który stwierdził m.in., że „nie widać podstaw, by uważać, że istnieje sprzeczność między ustawą - Prawo łowieckie a Konstytucją RP(...)”.

Podobne stanowisko prezentował w indywidualnej sprawie Rzecznik Praw Obywatelskich, który stwierdził: „Stąd też w ocenie Rzecznika trudno jest uznać, że przepisy ustawy Prawo łowieckie odnoszące się do Polskiego Związku Łowieckiego są sprzeczne z Konstytucją”.

Reasumując, stwierdzam, że nie można podzielić zastrzeżeń senatora Stanisława Górczycy, w związku z czym, nie uważam za konieczne podejmowanie sugerowanych przez senatora działań, mających na celu „przywrócenie porządku prawnego”.

Z powołaniem

Z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
GŁÓWNY KONSERWATOR PRZYRODY

Janusz Załuski

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM,
2. Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego,
3. a/a.